THEORETICAL AND SCIENTIFIC BASES OF DEVELOPMENT OF SCIENTIFIC THOUGHT

Abstracts of V International Scientific and Practical Conference

Rome, Italy February 16 – 19, 2021

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The V International Science Conference «Theoretical and scientific bases of development of scientific thought», February 16-19, 2021, Rome, Italy. 685 p.

ISBN - 978-1-63684-356-8 DOI - 10.46299/ISG.2021.I.V

EDITORIAL BOARD

Pluzhnik Elena	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
Liubchych Anna	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
Liudmyla Polyvana	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
Mushenyk Iryna	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
Oleksandra Kovalevska	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
Prudka Liudmyla	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
Slabkyi Hennadii	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
Marchenko Dmytro	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
Harchenko Roman	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.

81.	Roman N.	350
	INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF MUSICAL AND AESTHETIC DEVELOPMENT OF A CHILD AS A WAY OF PRESERVATION OF NATIONAL PEDAGOGICAL IDEAS	
82.	Askarkyzy S.	353
	RESULT ORIENTATION: IN EDUCATION	
83.	Tanana S., Sergiichuk O.	361
	MODERN ASPECTS OF DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL HIGHER EDUCATION: INNOVATION TENDENCIES	
84.	Афанасьєв А.	367
	ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	
85.	Бойчук Ю.Д., Казачінер О.С.	370
	ОГЛЯД ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ	
86.	Губернаторова Т.О., Красильников А.А.	375
	ВЕКТОРНОСТЬ РАЗВИТИЯ СИНДРОМА ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ВЫГОРАНИЯ У МОЛОДЫХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ	
87.	Економова О.С., Макарова Е.В., Яковенко В.Г.	381
	МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МУЗИКАНТІВ НА ОСНОВІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ЗВ'ЯЗКІВ	
88.	Жидовинова А.В.	386
	ВЫЯВЛЕНИЕ ПОТРЕБНОСТЕЙ РЫНКА ТРУДА В СФЕРЕ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА В КАЗАХСТАНЕ	
89.	Замашкіна О.Д.	389
	СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА	
90.	Кириченко Е.	395
	СОВРЕМЕННЫЕ ВИДЫ И ПРОЦЕССА ОБУЧЕНИЯ	

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МУЗИКАНТІВ НА ОСНОВІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.

Економова О.С.

старший викладач кафедри інструментально-виконавської майстерності Інституту мистецтв Київського університету імені Б. Грінченка

Макарова Е.В.

старший викладач кафедри академічного та естрадного вокалу Інституту мистецтв Київського університету імені Б. Грінченка

Яковенко В.Г.

старший викладач кафедри академічного та естрадного вокалу Інституту мистецтв Київського університету імені Б. Грінченка

У статті розглянуто проблему самовдосконалення майбутнього фахівця музичного мистецтва в умовах підготовки до інноваційної діяльності, висвітлено особливості формування музично- виконавських знань, умінь та навичок у процесі інтеграції дисциплін музично – виконавського циклу. Порушено питання діяльності інтерактивної, інтегративної технології навчання. Метою статті є прагнення довести, що при створенні умов розвитку інноваційного потенціалу молодого фахівця музичного мистецтва особливу увагу у змісті методичних і технологічних впливів надається розвитку самоорганізації, самоосвіти, використанні впроваджению інтегрованих методів \mathbf{v} індивідуальнопрофесійного росту студенті. Сьогодення вимагає реформування системи вищої музичної освіти у напрямку створення умов для самореалізації майбутнього музиканта – виконавця (інструменталіста, вокаліста) нової формації, які будуть володіти певною сумою знань, умінь та навичок, які допоможуть їм сформуватися як високоосвіченими творчими особистостями.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інтеграція, міждисциплінарні зв'язки. Різні аспекти міждисциплінарних форм в освітньому процесі вищих навчальних закладів знайшли відображення у наукових працях О.Олексюк, І.Падалки, О.Рудницької, С.Ковальової, І.Маркотенко, М.Микіши та ін. Але аналіз наукових праць засвідчив, що у сучасних дослідженнях недостатньо представлені розробки спрямовані на створення ефективних методик підвищення якості підготовки музиканта — виконавця у процесі інтеграційної (міждисциплінарної) взаємодії дисциплін музичного циклу, що і зумовлено необхідність розробки даної теми.

Мета і завдання статті:

- науково обґрунтувати особливості розвитку музиканта виконавця на основі міждисциплінарних взаємодій предметів музичного циклу;
- охарактеризувати процес підготовки майбутнього фахівця в системі мистецької освіти;
 - 3) розкрити специфіку інтеграції дисциплін музично- виконавського циклу;
 - 4) запропонувати інтегровані форми та методи навчання студентів.

Сучасний етап переходу до інноваційної вищої освіти передбачає інтеграцію освітнього процесу і наукового пошуку. Повноцінне засвоєння знань і плідне їх використання можливе лише в тому випадку, коли вся система знань, які здобуває майбутній виконавець, грунтується на інтегрованих, міждисциплінарних зв'язках і визначається реальними вимогами освітнього процесу.

Як відомо більшість професійних умінь — складні (комплексні) уміння , що вимагають самих різнобічних знань. Саме тому їх не можна формувати тільки в процесі вивчення окремих дисциплін. Через це виникає необхідність приділяти більше уваги міжпредметним зв'язкам, як основний принцип дидактики, що сприяє координації й систематизації навчального матеріалу, що формує у студентів загально -предметні знання, уміння, навички й способи їхнього одержання в різних видах діяльності.

Як бачимо, підготовка фахівця вимагає оволодіння студентами узагальненими видами діяльності, які повинні забезпечити рішення безлічі конкретних професійних знань. Одні стимулюють більш глибоке засвоєння теоретичних питань, інші допомагають краще усвідомити практичні дії. Треті забезпечують одночасне вдосконалення теоретичних і практичних знань і вмінь студентів.

«Фаховий потенціал характеризується максимальним проявом усіх творчих сил і можливостей, проявом справді художніх емоцій виконавця, на основі глибоких знань» [4,68].

Виконуючи комплексні завдання, студент опановує прийом переносу знань однієї дисципліни на іншу, вносить у свою діяльність цілеспрямованість, самостійність методів роботи, формує професійні уміння і навички. Більшість складних умінь — це міжпредметні вміння, що вимагають знань різних дисциплін, отже, їх не можна сформувати в процесі відокремлення вивчення окремих дисциплін. Таким чином, методика викладання спеціальних дисциплін повинна бути спрямована на їхнє комплексне вивчення. Для цього необхідна повна погодженість дій, єдиний підхід до навчання за всіма спеціальними предметами.

Комплексний підхід до навчання реалізується через виконання різних функцій міжпредметних зв'язків: виховної, методологічної, освітньої, конструктивної. До того ж відбуваються між циклові зв'язки тому що, приділяється увага розвитку етичних, естетичних і ділових понять, і їхнім зв'язкам у сучасних умовах професійної діяльності. Інтегрування й координація змісту навчальних дисциплін закладає міцний фундамент музичного світорозуміння.

Системний підхід та використання інтегрованих форм навчання — не нове в педагогіці. Це використання єдності та взаємообумовленості таких компонентів: зміст навчальних програм із суміжних дисциплін; загально дидактичні підходи, що забезпечують засвоєння знань; специфічні особливості різних видів виконавської діяльності (інструментальної, вокальної, диригентської). Вони враховують особливості кожного навчального предмету та їх інтеграцію в циклі спеціальних музичних дисциплін, здійснюють орієнтацію їх на систему базисних та специфічних знань.

«Інтеграція мистецтв — перспективний і навіть необхідний підхід в сучасній педагогіці» - зазначає О. Мелік-Пашаєв. Продовження цієї думки знаходимо у Г. Шевченко: « Встановлюючи між предметні зв'язки, педагогам необхідно скоординувати навчальну роботу з літератури, музики, образотворчого мистецтва таким чином, щоб кожний навчальний предмет логічно продовжував розв'язання однієї загальної для всіх дисциплін пізнавальної задачі» [2.ст.47]. В цьому випадку розкриваються нові можливості для пізнання мистецтва в комплексі.

Підготовка до академічного концерту в класах вокалу, диригування, основного музичного інструменту ведеться із застосуванням інтерактивних прийомів навчання. Відповідно до концепції використання інтегрованих форм навчання на предметах індивідуального циклу повинно відбуватись за умов наближених до професійної діяльності, єдності теорії та практики. У студентів поступово формуються відповідні професійні вміння, комплекс яких передбачає здатність бачити і вирішувати проблеми власного виконавського саморозвитку.

Як відомо, найбільш важливими навчальними предметами у мистецьких навчальних закладах є основний музичний інструмент, вокал, диригування, концертмейстерський клас. Тому на дисциплінах предметної підготовки викладач має складати такий навчальний репертуар, який, з одного боку, врахує індивідуальні можливості студента, з іншого — сприяє накопиченню і засвоєнню матеріалу необхідного майбутньому музиканту — виконавцю.

Ефективність опосередкованих педагогічних дій яскраво виявляються в процесі підготовки студентів до музично- просвітницької діяльності, яка відкриває перед ними можливість поглиблено займатись тим, що їх приваблює, формує самостійність і творчу активність.

Необхідними педагогічними умовами з підготовки студентів до музичнопросвітницької діяльності є такі:

- логічний, системний виклад навчального матеріалу, спрямованого на формування навичок професійної майстерності;
 - розвиток емоційної сфери студента;
 - індивідуальний підхід до студентів з урахуванням їх музичної освіченості.

Педагогічна та музично-пропагандистська діяльність завжди мали і матимуть творчий характер, що виявляється в оригінальних вирішеннях проблем, які виникають як в стандартах, так і в специфічних ситуаціях, не кажучи вже про предметну характерність музичної діяльності, в якій художньо- творче начало передбачено самою природою музичного мистецтва.

Вирішення завдань музично- просвітницької діяльності як різновиду професійної діяльності, професійної культури неможливе без оволодіння наступними навичками і вміннями:

- методично вірно розробити запропонований матеріал (музичний, літературний) в контексті тематичного напрямку;
- використовувати широкий спектр різноманітних теоретичних знань та практичного досвіду;
- володіти професійно-виконавськими якостями: культурою спілкування зі слухацькою аудиторією (вербальними і музичними засобами), елементами авторської та режисерської майстерності.

Формування особистості студента проходить як в індивідуальній, так і в колективній формі виховної роботи. Обговорення виступів студентів після концертів, конкурсів- все це формує критичну оцінку та самооцінку, музичний смак, зацікавленість до просвітницької роботи. Така мистецька компетентність майбутнього музиканта — виконавця передбачає синтез знань з історії, теорії, художньо- творчих умінь в галузі виконавства та досвід у практичній діяльності, що дає змогу майбутньому фахівцеві успішно здійснювати професійні функції.

Подальшому розвитку музичного мислення, музичного кругозору, музичного смаку, розвитку емоційного та свідомого музичного сприйняття є залучення студентів до таких форм роботи, які об'єднують різні види мистецтва — музику, живопис, мультимедійні технології, поезію, театр, хореографію тощо.

Інтеграційні процеси визначають перехід професійних вищих навчальних закладів від вузькоспеціалізованого навчання до інтеграції професій, які передбачають два рівні підготовки: бакалавр та магістр. О.Олексюк вважає, що інтеграційний принцип в світі не зводиться до міжпредметних зв'язків з окремими дисциплінами. Інтеграція знань — це дещо більше, це переплавлення знань одного предмета в інший, що дає змогу використовувати їх у різних ситуаціях.

«Практичні результати використання в навчальному процесі широкого використання міждисциплінарних зв'язків можна сформувати як створення умов для розвитку фахово-творчого потенціалу майбутніх митців як процес створення цілісних і багатовимірної картини світу і сьогодні вона набуває статус одного з провідних методологічних принципів освіти» [3.7]

Суть інтеграції музично- виконавських дисциплін полягає не тільки у структуруванні навчального матеріалу на основі інтегративного підходу, а значною мірою зводиться до розробки комплексу педагогічних задач, який би відобразив інтегративний характер навчального матеріалу. Це одна із найважливіших умов формування у студентів цілісної системи виконавських знань, умінь, навичок.

Висновок: Отже формування фахово- творчого потенціалу майбутнього музиканта — виконавця на умовах використання міждисциплінарних зв'язків набуває особливого значення в системі професійної підготовки музикантів. Сучасний етап переходу до інновацій вищої музичної освіти передбачає більш активну інтеграцію навчального процесу і наукового пошуку.

Застосування методу розв'язання педагогічних задач дозволить моделювати типові педагогічні ситуації заздалегідь, ще до безпосередньої практики, видозмінювати та синтезувати знання, отримані в процесі вивчення професійних дисциплін.

Інтерактивна форма навчання ϵ умовою удосконалення усіх ланок процесу навчання і здійсню ϵ багатосторонній виховний вплив на особистість студента.

Джерела:

- 1. Виговська О.І. Експерементально-теоретичне обгрунтування концепції творчого потенціалу вчителя /О.І.Виговськ/ Наукові записки: зб.наук.праць- К.: НПУ, 1998.-Вип.4 С.70-74.
- Лукіна Т.П. Моніторінг якості освіти: теорія і практика /Т.П.Лукіна К., 2006.-С.36-71.
- 3. Масол Л.М. Виховний потенціал мистецтва-джерело освітніх інновацій /Л.М.Масол / Мистецтво та освіта 2004-№4 с-2-5.
- 4. Микиша М.В. Практичні основи вокального мистецтва М.В.Микиша. К. «Музична Україна» 1971р.с- 68-70.
- Смансер А.П. Педагогічні умови самореалізації майбутнього спеціаліста в процесі навчання /А.П.Смансер/ Педагогіка вищої і середньої школи:зб.наук.пр.-Кривий Ріг, 2004.-№8.-29 с.